

og det Ansvar, tror jeg, bliver større, end den ærede Krigsminister i Vængden vil være i Stand til at bære.

Thomsen: Jeg maa begynde med at udtale min Anerkjendelse og min Tak til det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ligesom ogsaa til det høie Thing, for det overordentlige Fremskridt i Liberalitet, som der i Dag viser sig, idet det ærede Medlem ikke, saaledes som stet er ved en tidligere Leilighed, begyndte med fra sit Standpunkt at fremsætte en Række af hasarderede Paa-stande, og at Thinget dernæst ikke forbyder anderledes Tænkende at kunne udtale sig derom. Jeg taffer meget for denne Fremgang i Liberalitet, og fordi De ikke denne Gang have villet være saa despotiske, som De sidst vare. Jeg skal isøvrigt udtale, at jeg stræbte med spændt Opmærksomhed at følge det Foredrag, som nu blev holdt af det ærede Medlem, om hvem jeg forudsætter, at han her i Dag har talt som Ordfører for Flertallet her i Thinget (Stemmer: Ja). Jeg fulgte det med Opmærksomhed, ikke fordi det særlig saa meget interesserede mig at høre en hel Del Enkeltheder, som ikke vare nye, idet de dels have været fremsatte før her i Thinget, og dels indeholdt en Del Spørgsmaal, rettede til den ærede Krigsminister, som jeg antager, at han senere i Debatten nærmere vil besvare, men særlig, fordi jeg stadig ventede i det ærede Flertals Ordførers Udtalelse at faae Svar paa det Spørgsmaal, som den ærede Krigsminister indirekte har rettet til Thinget den Dag, han forelagde dette Lovforslag her i Thinget, som nu er under Forhandling. Den ærede Krigsminister udtalte nemlig den Gang, at han var beredvillig til at gaa ind paa at forhandle saavel med det høie Thing, som med et eventuelt Udvalg om Modifikationer i det af ham fremlagte Lovforslag eller om Befæstningsagen ganske i sin Almindelighed, naar blot disse Forhandlinger tage sit Udgangspunkt i en virkelig alvorlig Villie til at gjøre Noget for at stifte vor Hær de Støttepunkter, uden hvilke det er den umuligt paa nogenlunde tilfredsstillende Maade at løse sine Opgaver. Det Spørgsmaal, om det nu i disse Forhandlinger fra det høie Things Side kunde forudsættes, at Udgangspunktet vilde være en virkelig alvorlig Villie til at faae Noget gjort i denne saa vigtige Sag, havde jeg haabet at faae besvaret fra den ærede Ordførers Side; men jeg tilføjer, at jeg ikke har faaet noget Svar derpaa. Jeg har faaet at vide, at Sandsynligheden vil være for, at Sagen vil blive henviset til et Udvalg, i hvilket nærmere For-

klaringer, nærmere Oplysninger ville blive givne.

Den ærede Ordfører udtalte sig altsaa ikke om dette Spørgsmaal, men han gav derimod en Slags historisk Udvikling af, hvad der er passeret i Befæstningsagen, og endte saa med at omtale de af den ærede Krigsminister udførte provisoriske Arbejder i Forbindelse med de Arbejder, der ere satte i Gang ved Midler, som frivillige Kræfter have bragt tilveie, men jeg skjønner ikke rettere, end at der er en hel Del at bemærke overfor den saaledes givne historiske Fremstilling. Den ærede Ordfører nævnte kortelig, hvad der var udtalt i Betænkningen af 1883 om Befæstningsagens Historie indtil den Tid; men jeg beder ærede Medlemmer om ogsaa at ville erindre, at der efter disse Udtalelser af Flertallet kom en Tilføjelse af Mindretallet, indeholdende en hel Del Berigtigelser af, hvad der var sagt fra Flertallets Side, og jeg kan ikke Andet end for mit Vedkommende udtale, at jeg ikke opfatter den Omstændighed, at de forskjellige Forslag, der i Tidens Løb ere komne frem fra forskjellige Krigsministre, ere forskjellige i mange Enkeltheder, som Noget, der kan reises Breidelser for; thi det er efter min Betragtning en Forpligtelse, som Krigsbestyrelsen har, til enhver Tid at tage Hensyn til de tekniske Fremskridt, som i Tidens Løb gjøres, og til enhver Tid at fremsætte det, som den anser for det Bedste. Der har ligeledes været forskjellige Nuanceringer i Opfattelsen af, om det vilde være rigtigt at fremsætte sine Forslag enten helt eller delvis; der har været forskjellige Opfattelser af, om Tidspunktet var et saadant, at den Trubsel, der hang Landet over Hovedet, var mere eller mindre stærk; men der har ikke i noget som helst Forslag, der har været forelagt fra Regjeringen, været afvejet fra det, der er det Væsentligste i Sagen, nemlig den Erkjendelse, at Hæren og Flaaden ikke kunne forvente at kunne løse den Opgave, som skal stilles dem til Landets Forsvar, naar der ikke er givet dem den Bestyttelse, at Depotet for dem er dækket paa en saadan Maade, at ikke Krigsmagten skal være udsat for at være knust, inden den faar Leilighed til at virke. Heller ikke har der overfor alle de Forslag, der ere komne frem fra de forskjellige Regjeringer, nogensinde været reist Tvivl om, at det eneste Sted, hvor Hoveddepotet for Hær og Flaade bør og kan være, er det Sted, hvor det nu er, og som jo falder sammen med Hovedstaden, og der har ikke været nogensomhelst Tvivl om, at det Sted, som det vil være farligst for Alle her i Landet at se angrebet, er Hovedstaden, og at det derfor er der, at